

ЩО ТЪРСИЛЪ — НАМЪРИЛЪ.

Водѣла квачка малки пиленца по двора. Летѣлъ соколъ високо въвъ простора. Летѣлъ той тихо, легко и погледѣ хвърлялъ на далеко — търсѣлъ нѣйдѣ плячка. И съзрѣлъ тая квачка, че търсѣла хранница за мили си дѣчица. Затупкало му радостно сърцето и той полетѣлъ бѣрзѣ отъ висинето. Но тази квачка била добра пазачка. Соколътъ тя веднага видѣла и въ тоя мигъ надала страшень викъ. Пиленцата я разбрали и се пръснали. Въ туй врѣме

стопанинътъ предъ кѫщния прагъ съ пушка чакълъ този врагъ... Пушката страшно изгърмѣла, та маҳлата поехтѣла. А соколътъ си подвилъ крилата и падналъ мъртавъ на земята.

Таквазъ е на грабителите сѫдбата.